

István Csaba

Bűnös könyv

 Publio

Bűnös könyv

István Csaba

2015

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

‘Kapitalizmus’

Elbukott vezérek sírjai fölé magasodva, tisztelem a hatalom erejét, még holtuk után is!

Szakaszvezetők, tizedesek, kapitányok, tábornokok, ezredesek... Istenem...

Ha csak belegondolok... jéggé fagy a lábam, csődöt mond az értelem, mennyi és mennyi ember végigjárta parancsukra... ki-ki a poklok poklát, a mennyek fellegeiben... ki-ki a mennyeknek országát, Egyetlen isten nélkül.

Átok

Látni látok... nem biztos, hogy azt, amit te.

A hallással sincs baj, de ez egy más frekvencia.

A létezésünk sajnos elválaszthatatlan (többnyire), de ez nem követeli meg a szimbiózist.

Te foto*szintetizálj... én virágzok...

Az élet közben átalakít és a természet újra magáévá tesz. Még mindig aktív a kérdésem... Ki?! Az az 'Isten'.

tudatlanság

Tudod... néha elveszek, magamban...

Tudod... van, hogy vagyok, aki...

Tudod... adok, amit kapok...

És ez épp elég neked!

Csak hogy ezt is tudd: semmi közöd ahhoz, amit én tudni vélek magamról!

És soha nem is lesz! Tökéletesen vétkezni csak egyedül vagyok képes!

Izvilág

Rájöttem, hogy a hitem nem Istentől való! Ez nem azt jelenti, hogy megtagadlak!

Csak rájöttem, hogy mire vagyok képes...

Csak ráéreztem a tökéletesség ízére, amiért ölni tudnék.

Óriás sámánok keverik alattam az univerzumban a poklot bennem, a csillagokat, a sötétséget, a fényt, és hullócsillagok pattognak szerte a lobogó tűz körül.

A poklot, ami fényévekre van tőlem, mégis rajtam sikít végig, minden ártatlan sóhaj,

minden hamis bocsánat. A békét keresni számomra nem más mint gyilkosság, könyörtelen kivégzések sorozata. Kivéreztetni a haldokló valóságot.

Ültetek már őszi égbolt alatt egy szál alsónadrágban, égre meredve...? Meztelennek érzem minden vágyamat! És ölni tudnék.

Utakat látok mindenfele, északnak, délnek, keletnek, nyugatnak... százezer kilométerek... fénysebesség, hiperjárművek égben, földön, vízen, föld és víz alatt.. És mégsem visz el semmi...

Nem létezik iránytű ebben a rengetegben! Nincs... csak egy helyben állni,

totemoszlopként, alázattal a teremtés előtt.

Üzött vad

Kiűzném az összes gondolatot magamból, csak hogy neked helyed legyen,
valahol bennem, csak hogy velem lehess, miközben én valahol máshol,
mással, máskor. Hogy bennem érjen a végzet mindkettőnket, ugyanazon a napon.
Beengedlek a fejembe. A szívem senkié.
Én pedig visszaülök a hintaszékbe, és magamévá teszek.

R*égi

Az állapotom...? A régi, akárcsak én.

Rezzenő függönyökre kapkodom a fejem,

amiket nem a szél mozgat. És kacsintok az áramszünetes éjjeli lámpának.

Nyitott ajtó mögött, zárkózva, a testemben.

Istent hibáztatnám újra, hogy legyen kit kiengeszteljek.

(...Magamhoz képest, azon már túl vagyok.)

Uttalan séta

Feladom... a békét, ami sehová sem vezet, járhatatlan útjaival harcba szállok! Minden vezérrel és hatalmával! Senkiben nincs akkora erő, senki nem sugároz akkora félelmet, egyetlen hadseregnek sincs akkora fegyvere... Mint a saját hatalmunk magunk fölött, ez tesz azzá, amik félünk lenni...

Ismeretek

Visszaadtál magamnak... köszönjem, vagy... Szédülök.

Gyűlöljelek érte, vagy magamat, amiért felismertem?

A befogadás távol áll tőlem...

Nem tudtam! Jó? Sajnálom! Nem tudtam, hogy elhagytam magam... Becsapni készülsz?
Sajnálom... Jó?! Sajnálom... Kezdj velem, amit akarsz...

Helyzet

Fér bennem... még rengeteg hidegnek van hely bent.

Mind, amennyi égbolt... belém önti magából... az erdők fuvallatát, a városok zsongását, a hátsó udvar csendjét, a partok hullámain.

Egyre több hullócsillag hagyja bennem halálát.

És én... csak...

Még több halálos bűnt bocsájtok meg.

(Magamnak)

~~Lakatlan~~ élek.

Nem lakom, nem hordok kulcsot magamban.

Nincs bennem, csak egy olvadó üres katlan.

A lakás számomra a vég, az otthon melegétől megfagy a katlant fűtő, bennem bujkáló lélek.

Az otthon melegétől félek.

Casino

Az embernek el kell veszítenie mindent, "amije" van, mert igazán elengedni képtelen.

Aztán keresés nélkül megtalálni magunkban, önmagunkban a makulátlan ürességet, a semmit, a tisztaságot, nevezze ki-ki a maga módján.

Hogy mit kezdünk majd ezzel...?

A kérdésre csak azután érünk meg, miután eljutunk idáig.

(.....)

// A vesztesek haborújából győztesként kikerülni...

a lehető legnagyobb szégyen egy emberre nézve. //

Látomás

Jönnék! Látom az utolsó ház tetején! Ott... az ég alján!!

Csődör paripákon vágatnak az indiánok,

baljukon lótávolon belül Winchestereket töltő Cowboyok, fölöttük idegenek a jövőből, elemzik a helyzet súlyosságát és a kimenetelt .

Jobbra, nagyon messze, az ókori görög mitológia valamennyi Istene imádkozik a saját hitéért, alattuk zeneszerzők, karmesterek, zenészek komponálják az elkárhozás ritmusait, majd megpróbálják feltalálni hozzá a hangszert.

Mögöttük a dinoszauruszok és a triász korszak rohan észvesztve az evolúció elől.

Előttük: becsukom az ajtót.

1000 Celsius

Ezt a cukorszintet már képtelenség a számrendszerrel mérni.

Azt hiszem vihar van, vagy földrengés.

De bebizonyítható az instabil állapotom is és a beszámít-hatatlan elmeállpotom úgyszintén.

...majd ha valaki képes lesz meghatározni az állapotok fogalmát.

(....)

Aki a mentalitásával nem bír, mit sem ér, ha mások bűnéről ír...

Marad csak egy Whiski-s író-

Ha a halálból minden nap egy whisky vesz ki, az életemet neked már hiába s-írom.